

Landskap: Blekinge

Upptecknat av: Gerda Svensson

Härad: Östra

Adress: Kestorp, Rådeby

Socken: Rådeby

Berättat av: Gertrud Carlsson

Uppteckningsår: 1943

Född år 1834 i Rådeby

Gästbacken.	s. 1-2.
Lavas grav.	s. 3-4.
Lågen om "husberget."	s. 5.
"Lusarbacken," - en man blev ihjälslagen där.	s. 6.
"Marisberget," - kvinnor som skulle kyrktagas var nära att bräntas	s. 7.
"Pukestugan" - 2 stora stenblock.	s. 8.
Bortbyting.	s. 9.

Gastabacken!

Denna plats ligger i en by som heter
Offamåla, den har för länge sen an-
vänts till avsättningsplats. Lågnen
berättar att där varit tishäls för prästen
och "gastar". Det berättas att en bonde
skulle höra till Karlheona med ved
tidigt en morgon. Eftersom det
på den tiden var brukligt att höra
med Oxar fick han höra till 2 gå
morgonar för att hinna in till
sten till Torglid. Hans hustru
skull följa honom ut stycke på
vägar med lyhta det var nämligen
mörkt. Då de kom i närliden av
"gastabacken" fick de först höra en
hjärtskärande skri samt ljussken
som liknade bländar, samt smällen

2/

ACC. N:R. M. 9267:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

som av pistakkar, det var gästerna
som slogs. Bäst som bonden gick
vid sidan av redskapet behådes
shacklarna av från axarna.
bonden behådde fast dem, men
i en nu så var de frånbehållade
igen, detta förhållande en lång
stund. Till slut blev bonden
arg och var till en tid, men
det skulle han inte ha gjort,
han blev nämligen så sjuk
så han fick vända hem igen.

Saras grav!

I mitten av 1800 talet tilldrog sig
en sällsamt olyckshändelse i Sölund.
Vägar skulle grusas, och det gick så
till, att varje bonde hade var sitt
vägstycke att grusa och hålla i ord-
ning. Och då fick såväl pigor som
drängar hjälpa till med detta arbete.
Nu var det en bonde som skulle
grusa sitt vägstycke. Pigan som
hette Sara var också med, hon häll
just på med att lasta grus då en
stor sten som låg på kanten i
grustaget rasade och föll över pigan
som skadades så svårt att hon dog
efter en vecka. Om denna händelse
diktades en visa.

2/

ACC. N.R. M. 9267: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

varar följande verser äro hämlade.
I sälskep Sara skulle med andra gå en dag
till branten och en kulle som var en sandgras.
för att en gropens skäl till vägen hömta sand
men innan bräddens möte hon träffas av dödens
hand.

2 v.

Ej trodde hon den stenen som där så stilla stod
skulle bräva dessa lunn eller perra detta blod,
sex dagar efter detta höjda Rööby Markens Gud.
förunder det säta att Sara var hos Gud.

En man vid namn Karl Springer
bodde i en liten stuga i skogen
med hus och barn. En dag
gick han ut i skogen för att
hugga en björk till ved. Björken
stod vid ett berg som kallades
"husberget". Enligt sägnen ska
detta berg ha flera rum samt
fjärta (fjörtinge). Bäst som man
kunne höll på med huggningen
kom där en präst och började
prata med honom. Men vad
de talade med varandra om, fick
aldrig någon reda, men var gång
Karl Springers hus och barn
så var han så själslig,
ty mot att de haft det färdigt i varit
fick de det bättre för var barn som föddes.

ACC. N.R. M. 9267:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Susarbacken!

På vägen mellan byarna Fehult
och Stenå är en backe som heter
susarbacken. En man kallad Susen
blev för många år sedan ihjälslagen
och upphängd på en gärdsgårds-
stake, just på denna backe, var-
för den kallas för Susarbacken.

Mariabugget

Detta berg ligger utmed stora vägen som
leder till Rörby kyrka. En gång för
länge sedan kom det en söndags-
morgon en ung kvinna som skulle
gå till kyrkan. Hon hade nyligen
fått ett barn och skulle nu gå i "höb-
ben" (kyrhotagar). När hon kom mittför
Mariabugget fick hon se en man
springa inmar för "gåsgård" (gårdsgård)
så hon tittade närmare tyckte hon att
det var hennes man, varför hon till-
sade honom att komma ut på vägen
och inte springa därinne. Men så
så mannen till henne, att om de inte
hade de på det som de har så skulle ja
ha kyrkstätt där här, men hon hade redan
beken i björteffekten. Hon förstod att det inte var
hennes man.

ACC. N:R. M. 9267:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Pukestugan."

Omkring 2 km från Spjutabyggs järnvägsstation ligger en plats kallad "Pukestugan". Det har sannolikt varit en torg för länge tillbaka i tiden. På denna plats ligger "pukestugan". Det är två stora stenblock som bildar denna stuga. Blocken ligger på kullerstenar och möts upplöst som en ryggåsstuga. På ena gaveln är ingången, den är så låg att man får krypa in. Det berättas att en jätte som hette Puke bodde där en gång i tiden.

Bartbyting!

Det berättas att en ung kvinna som
hade ett litet barn som låg i vaggan,
gick ut en morgon, och då hon
kom tillbaka var hennes barn borta
och i vaggan lågen tronungen. Kvinnan
blev utom sig och visste sig ingen råd
då hon en gammal gumma på besök
och för henne omtalade hon vad som
hände. Gummorna sa att hon skulle
hon skulle elda i bakugnen, och då
det blivit riktigt varmt, lägga tronungen
på grisen (brödspade). Jättgjorde
kvinna, och först som hon la tron-
ungen på griset kom tronkärvingen
med det riddiga barnet och
hämtade sin tronunge.